

Heiðraður fyrir bjarging

John Pauli Jarnskor, Innan Glyvur, fær í dag handað heiðurssteyp fyrir bragðið í Nólsoyarfirði í fjór vár, tá hann bjargaði útróðramanninum, Eriki Hansen av Argjum

-Hann eigur lívið í mæringin því um tað. Leyp John Pauli ikki í havið og tók meg upp, stóð eg ikki her í dag. Eg hevði næstan uppgivið, og ivaðist ikki í, at mín seinasta lóta var komin. Hetta var eitt satt roysnisbragð, sigur Erik Hansen á Argjum tá vit hittu hann á stöðni á Argjum, saman við bjargingarmanni sínum, John Paula Jarnskor, beint áðrenn John Pauli skuldi mæta á politistöðini í Runavík, fyrri at taka ímóti heiðurslønini fyrir bragð sitt.

Hendingin fór fram ein vakran morgun í mai í fjór. Veðrið var av tí allar besta, og Erik var einsamallur

farin á útrógva í tiggjumannafari sínum. Sum hann so mangar ferðir áður, tá hann eisini hendan morgunin og royndi suður í Fleskiðuni - sunnarvert úr Glyvursnesi, tá Morning Star kom av Føroyabanka við kós móti Skálafjörðinum.

Tað bar ikki betri til enn Morning Star rendi beint inn í tiggjumannafarið, sum fór í spónir og sakk beinanvegin.

Erik varð bjargaður, takkað verið John Paula umborð á Morning Star, sum ikki ivaðist eina lóta í at loypa í havið. Fyri hetta bragð sítt fær John Pauli í dag handað Ingól-steypið á politistöðini í Runavík.

Ingól-grunnurin varð stovnaður í 1884 við tí fyrri eygað, at lata heiðursløn til tey, sum hava bjarga fólki við sjálvi at seta lívið í vága.

Sá beint inn í stevnið

-Eg var júst liðugur at draga. Áðrenn eg kobli í hugdi eg upp og sá tá beint í eitt skipastevni nakrar heilt fáa favnar frá mær. At tað fór at breyta ivaðist eg ikki í, og eins vísir var eg í, at mín seinasta lóta var komin. Ikki gingu meira enn nokur heilt fá sekund, frá eg sá skipið koma stevnandi beint í móti mær, og til tað brast, men lögdi er tað at hugsa sær til aftaná, hvussu

nógvir tankar hava malið í mínum høvdi hesa lítlu lötuna, greiðir hin 72 ára gamli Erik Hansen frá.

Skuldi lopið í havið

Eg hevði alla hugsansi bjargingarútgærd umborð. Bæði bjargingarvestar og bát, og hesum ætlaði eg at fáa hendur á, men hugsaði, at tað hevði eg helst ikki tíð til. Í staðin leyp eg upp á motorhúsið. Ivaleyst havi eg gjørt júst tað óvugta av aftur, men komin uppáftur fekk eg fatur á boyðuni og

Erik Hansen av Argjum við boyðuni hann fekk fatur á, meðan hann bíðaði eftir bjargingarmanni sínum.

Erik takkar John Paula fyrri bjargingina og ynskir honum samskundið tillukku við heiðurslønini, sum hann so hjartaliga hevur uppiðborði. Aftan fyrri sæst Jupiter, nýggi báturin hjá Eriki.
Mynd: Kalmar

helt rimmarfast. Tá sá eg aftur skipið, og ein mann loypa í havið og svimja yvir móti mær. Tá fekk eg vón um bjarging, greiðir Erik frá, sum ikki hevur orð fyrri tað roysnisbragð hin ungi John Pauli framdi í Fleskiðuni hendan dagin.

Leyp av bátadekkinum

John Pauli, sum hevði verið við Morning Star í eini tvey ár, var júst komin úr koyggjuni og sat í messuni og fekk sær ein kaffisopa tá teir hoyra, at teir taka frá. Teir loypa allir upp á dekkið og sóu nokur sperk flóta á sjónum. John Pauli fór síðani upp á bátadekki, og sá Erik liggja í sjónum.

-Har var sjálvandi bert eitt at gera. At fáa fatur á eini línu og síðani loypa í havið, sigur John Pauli. Hann er rimiliga góður svimjari, men á sjónum hevði hann ikki svomið áður. Hann svam við sínum bjargingarringi yvir móti Eriki, fekk fatur á honum, og so aftur at svimja móti skipinum.

Ein bjarging, sum John Pauli í dag fær sína heiðursløn fyri.

tór-